

ZA TAKOJŠNJO OBJAVO

OBVESTILO ZA MEDIJE

(5. december 2018) Danes sta v Kulturnem domu v Kamnici potekali zaključna konferenca in okrogla miza projekta »Jem drugače, jem domače!«.

V nadaljevanju povzemamo ključne teme in izjave govornikov

MKGP – dr. Aleksandra Pivec, ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Zelo pomembna usmeritev in izziv MKGP je v povečanju stopnje prehranske samooskrbe. Tega se bodo na MKGP lotili strukturirano in dobrimi načrti, zato da bodo ukrepi in aktivnosti v kar največjo pomoč ponudnikom. Projekte osveščanja in promocije je potrebno dolgoročno načrtovati, pripraviti ključne korake ter ciljno usmeriti na določene ciljne skupine, saj traja veliko časa, preden se spremenijo navade in zavest ljudi. Ljudje vedno bolj posegajo po domači, lokalno pridelani hrani, zato velja tudi v prihodnje s takšnimi projekti in aktivnostmi nadaljevati. Pomembna prioriteta je prav tako odprava administrativnih ovir. Že danes bodo začeli zastavljati dobro strategijo, ki bo temeljila na konkretnih ciljih. **Ministrica je za višino sredstev na ukrepu LEADER/CLLD v naslednji finančni perspektivi podala pozitivne obete, da ostanejo v okvirih financ v aktualni perspektivi.** Navkljub obetom, da na ravni Programa razvoja podeželja pričakuje nižanje sredstev, za ukrep LEADER/CLLD že tečejo dogovori, da se trenutnima skladoma: Evropskemu skladu za regionalni razvoj in Evropskemu kmetijskemu skladu za razvoj podeželja obeta priključitev še enega sklada, in sicer Evropskega socialnega sklada.

TOTI LAS – Doris Pavuna Stanko, TOTI LAS – vodilni partner projekta

Vsi partnerji v projektu so temo samooskrbe vključili v svoje Strategije lokalnega razvoja. Operacijo so partnerji konec julija 2017 prijavili na 2. javni razpis za podukrep 19.3, Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine, katerega je objavilo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Celotna vrednost projekta znaša slabih **75.000 €** (74.638,49), od tega je projekt sofinanciran s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja **v višini 85 %**. Verjamemo, da bodo imeli rezultati dolgotrajen vpliv in bodo prispevali k spremembam in pozitivnemu trendu zavedanja o pomenu lokalno pridelane hrane. Kot pomanjkljivost ocenjujemo dejstvo, da ni bilo mogoče več pozornosti nameniti centrom mesta, predvsem Mariboru in Ptuj, kjer se aktivnosti ne morejo izvajati, saj gre za območja z več kot 10.000 prebivalci, ki pa v skladu z Uredbo CLLD niso upravičena območja za izvajanje aktivnosti projektov sodelovanja. Izvedbo projekta ocenjujejo kot primer zelo dobre prakse. Ponudnike bodo spremljali tudi po zaključku projekta.

LAS Lastovica – Klavdija Gornik, članica projektne skupine

»Odzivi otrok in staršev o izvedenih delavnicah v vrtcih in na osnovnih šolah so pokazatelj, da so pogovori o pomenu lokalno pridelane hrane ne samo dobrodošli, ampak v današnjem času tudi nujno potrebni. Prav tako so imeli **lokalni ponudniki edinstveno priložnost, da so skozi individualna svetovanja razvili svojo zgodbo na področjih, kjer jim je do zdaj primanjkovalo znanj ali časa, da bi se tega lotili sami.** Projekt je bil zanje tudi priložnost predstaviti se različnim ciljnim skupinam na širšem območju, kar predstavlja izziv in odgovornost za naprej. Izvajalci projekta se zavedamo, da je dvig zavesti ter spreminjanje nakupovalnih navad lokalnega prebivalstva tek na dolge proge, ki ga lahko dosežemo le z medsebojnim sodelovanjem.«

LAS Bogastvo podeželja – mag. Mojca Metličar, članica projektne skupine

Na osnovi izkušenj v preteklih projektih smo prepoznali vsebino potrebnih izobraževalnih modulov. Z individualnim pristopom smo deležnikom omogočili največ, kar smo lahko – in sicer, da se rezultati odražajo v praksi in ne zgolj kot doseganje kazalnikov v projektu. Zaključki kažejo na to, da je vse mogoče le, če imajo sodelujoči ponudniki lasten interes in vidijo udeležbo v projektu kot priložnost in možnost lastne osebne rasti ter posledično rasti njihove poslovne ideje. Pomembno je, da ponudnik dela s srcem v svoji dejavnosti, da zaupa vase in v svoje sposobnosti ter da zna ponudbo na pravi način predstaviti. Ponudniki žal še vedno drug na drugega gledajo kot konkurenta, prava konkurenca pa prihaja iz tujine. Vsi slovenski pridelovalci hrane in predelovalna industrija bi morali stopiti skupaj, saj potrebujemo tako velike kot male ponudnike, kmetijske zadruge, predelovalno industrijo, kmetije z dopolnilno dejavnostjo, socialna podjetja idr.

Čebelarstvo Cesar – Marko Cesar, ponudnik iz TOTI LAS

Usposabljanje je pripomoglo pri promociji njihovih izdelkov, osvojili so predstavitev čebelarstva na drugačen, bolj profesionalen način ter povezovanje s končnim potrošnikom in javnimi ustanovami. - Predstavili so se na skoraj vseh dogodkih. Na podlagi tega projekta so postali bolj prepoznavni in s tem pridobil nove stranke. Z udeležbo v projektu so zadovoljni in si želijo še več takih projektov.

Kmetija Fingušt-Hecl – Peter Hecl, ponudnik iz LAS Lastovica

Ponudnik se je vključil v projekt zaradi individualnega pristopa do posameznega ponudnika, pomoči in reševanja obstoječih problemov ter težav in nadgradnje znanja iz področja **javnega nastopanja, snovanja zgodbe in uspešnega trženja**. V sklopu trženja so izvedli anketo, kako so kupci zadovoljni z njihovimi izdelki. Pridobljeno znanje glede javnega nastopanja so prenesli na svoje sodelavce. V času projekta so uspeli izdelati in potrošnikom ponuditi nov izdelek. Z vključitvijo v projekt so zadovoljni, saj so kljub tekočim delovnim obveznostim uspeli pridobiti nova znanja in koristne nasvete, ki jih bodo vnesli v nadaljnje delovanje.

Sadjarska kmetija Skok – Erna Skok, ponudnik iz TOTI LAS

Z vključitvijo v projekt so želeli, da se razširi zavest o lokalno pridelani hrani, ohrani kulturna dediščina na podeželju, da bodo tudi naši zanamci lahko živeli od kmetijstva. **Pod sloganom: »Če proizvodov, ki zrastejo, ne moreš ali ne znaš prodati, ni napredka na kmetiji«**. Usposabljanje jim je prineslo dodatna znanja. V času projekta so ponovno poslali dopise javnim ustanovam za prodajo sadja (dve leti niso prodajali v javne ustanove zaradi pozebe v sadovnjakih). Obnovili so usmerjevalne table, preuredili prodajni prostor na kmetiji in uspeli pridobiti tudi nekaj novih strank. Z vključitvijo v projekt so zadovoljni, vendar je potrebno tudi po zaključku projekta še naprej poudarjati pomen lokalno pridelane hrane in kratke verige.

OŠ Dušana Flisa Hoče – Joca Lipuš, organizatorica prehrane

OŠ Dušana Flisa Hoče že vrsto let uvaja lokalno hrano na jedilnike otrok v vrtcu in v osnovni šoli. Dosegli so že zgornjo dovoljeno mejo, do 20 % za lokalno hrano. Imajo 14 lokalnih dobaviteljev hrane. **Skozi leta opažajo, da imajo otroci slabši odnos do hrane**. Pokazatelj tega so ostanki hrane. Veliko otrok v njihovi ustanovi je izbirčnih. Lokalno hrano sprejemajo različno dobro. Delavnice v okviru projekta so bile uspešno izvedene in pozitivno sprejete. S takšnim načinom osveščanja bodo še nadaljevali ter vključili še ostale otroke, saj so bili sedaj v delavnice vključeni predšolski otroci v vrtcu in tretješolci v osnovni šoli.

KZ Šmarje – Vinko But, direktor

KZ Šmarje je velika zadruga s 500 člani, ki se večinoma ukvarjajo s pridelavo mleka, govejega mesa in grozdja. Trenutno imajo nekaj več kot 30 lokalnih dobaviteljev, ki imajo različne tržne poti. Leta 2017 so se odločili, da vzpostavijo trgovino z lokalno hrano, saj je bil trend povečanega povpraševanja po domače pridelani hrani iz lokalnega okolja. Nekateri od članov prodajajo izdelke preko njihove trgovine. Menijo, da lokalnim pridelovalcem včasih manjka poslovne resnosti pri točnosti dobav in razumevanja kupoprodajne pogodbe. Kot zadruga omogočajo reden trg in dodaten zaslužek pridelovalcem. Vsi skupaj so s sodelovanjem nekaj pridobili. Uspelo jim je povečati prepoznavnost trgovine, ki jo nameravajo v prihodnje obdržati in promovirati na različne načine.

Dodatne informacije: Danijela Kocuvan, 02 333 13 12, 051 344 441, danijela.kocuvan@mra.si

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje